

Epistola întâi către Tesaloniceni

1

Salutare. Credința și exemplul Tesalonicenilor.

¹ Pavel și Silvan și Timotei, Bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu-Tatăl și Domnul Iisus Hristos: Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

² Întotdeauna Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru voi toți, pomenindu-vă în rugăciunile noastre,

³ ne'ncetat aducându-ne aminte în fața lui Dumnezeu și Tatăl nostru de lucrarea credinței voastre și de osteneala iubirii voastre și de stăruința nădejzii voastre în Domnul nostru Iisus Hristos,¹

⁴ știind noi, fraților iubiți de Dumnezeu, că El v'a ales,

⁵ că Evanghelia noastră n'a fost la voi doar în cuvânt, ci și'n putere² și'n Duhul Sfânt³ și'n multă deplinătate⁴, așa

¹Credința, iubirea și nădejdea, cele trei virtuți teologice definite în 1 Co 13, 13.

²= Puterea minunilor săvârșite de Dumnezeu prin apostoli.

³= Manifestările vizibile ale Duhului Sfânt, atât de frecvente în Biserica primară.

⁴= Bogăția darurilor Sfântului Duh. Sîntagma poate să semnifice și plenitudinea predicii celor trei apostoli, a căror putere de convingere

cum voi știți bine felul în care de dragul vostru am fost între voi.

⁶ Și voi v'ați făcut următorii noștri și ai Domnului, întru mult necaz primind Cuvântul cu bucuria Duhului Sfânt,

⁷ așa că pildă v'ați făcut tuturor credincioșilor din Macedonia și din Ahaia.

⁸ Că de la voi a răsunat cuvântul Domnului nu numai în Macedonia și în Ahaia, ci'n tot locul a pătruns credința voastră în Dumnezeu; așa că nu-i nevoie să mai spunem noi ceva,

⁹ de vreme ce asupra noastră ei înșiși povestesc despre ce fel de primire am avut la voi și cum v'ați întors voi în Dumnezeu de la idoli, ca să-I slujiți Dumnezeului-Celui-Viu și adevărat

¹⁰ și să-L așteptați pe Fiul Său din ceruri⁵, pe Care El L-a înviat din morți, pe Iisus Cel ce ne izbăvește din mânia ce va să vină.

2

Predica lui Pavel în Tesalonic. Dorința lui Pavel de a vizita din nou Biserica Tesalonicului.

nu a cunoscut în Tesalonic piedicile și împotririile din alte orașe (precum, de pildă, în Efes).

⁵Ideea: să vină din ceruri.

1 Fiindcă voi înșivă, fraților, știți că venirea noastră la voi n'a fost zadarnică;

2 dimpotrivă, după ce mai întâi am pățimit și am fost ocărăți în Filipi, așa cum o știți, am îndrăznit întru Dumnezeu nostru să grăim către voi, în multă luptă, Evanghelia lui Dumnezeu.

3 Pentru că îndemnul¹ nu venea din răstăcere, nici din necurăție, nici din viclesug,

4 ci așa cum am fost noi socotiți de Dumnezeu vrednici să ni se încredințeze Evanghelia, așa și grăim, nu să plăcem oamenilor, ci lui Dumnezeu Care ne încearcă inimile.

5 Căci niciodată n'am folosit cuvinte de lingușire, după cum știți, nici vreo perdea² pentru pofta de câștig – Dumnezeu e martor –,

6 nici n'am căutat slavă de la oameni – nici de la voi, nici de la alții –, deși, ca apostoli ai lui Hristos, puteam să atârnam greu³.

7 Dimpotrivă, noi am fost blânzi în mijlocul vostru. Așa cum o doică își îngrijește⁴ pe propriii săi copii,

8 tot astfel noi, în fierbintele nostru dor, eram bucuroși să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și sufletele noastre, fiindcă ne-ați căzut

cu drag.

9 Voi vă aduceți aminte, fraților, de munca și de osteneala noastră: lucrând zi și noapte, ca să nu-i fim povară cuiva dintre voi, așa v'am propovăduit Evanghelia lui Dumnezeu.

10 Voi sunteți martori, și Dumnezeu, cu câtă sfințenie și cu câtă dreptate și cu câtă neprihănire ne-am purtat între voi, cei credincioși.

11 După cum știți, ca un părinte pe copiii săi, pe fiecare din voi v'am îndemnat și v'am încurajat și v'am îndatorat să umblați în chip vrednic de Dumnezeu Care vă cheamă în împărăția Sa și'n slava Sa.

12 De aceea și noi ne'ncetat Îi mulțumim lui Dumnezeu că voi, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, nu ca pe un cuvânt al oamenilor l-ați primit, ci potrivit cu ceea ce este el într'adevăr, ca pe un cuvânt al lui Dumnezeu, care și lucrează întru voi, cei ce credeți.

13 Că voi, fraților, v'ați făcut următori Bisericii lui Dumnezeu care sunt în Iudeea întru Hristos Iisus, fiindcă și voi ați îndurat de la cei de un neam cu voi aceleași „suferințe” ca și ele de la Iudei,

14 cei ce și pe Domnul Iisus L-au omorât precum pe profeți, iar pe noi ne-au prigonit; și neplăcuți Îi sunt lui Dumnezeu și potrivnici le sunt tuturor oamenilor,

15 pentru că ne'mpiedică să le vorbim neamurilor ca ele să se mântuiască – așa ca ei întotdeauna să pună vârful păcatelor lor. Dar la urmă a ajuns peste ei mânia lui Dumnezeu.

16 Iar noi, fraților, fiind pentru o vreme despărțiți de voi – cu fața, nu cu inima

¹= Zelul de a predica Evanghelia.

²= Pretext plauzibil. În versetele 3-6, Pavel respinge insinuările răuvoitorilor – invidioșilor – de care niciodată n'a dus lipsă.

³= Vă puteam face să ne simțiți greutatea. Înțeleșul e dublu: oameni cu greutate (în sens moral) și povară (în sens material); vezi mai departe versetul 9.

⁴Verbul original e mai puternic: a îngriji cu căldura ce izvorăște din lumina soarelui; a învălui în căldura dragostei. Acest verset împreună cu cel următor reactualizează imaginea Păstorului celui bun în comparație cu cel plătit (In10, 11-13).

–, cu mare dor ne-am sârguit să vă vedem fața.

¹⁸ De aceea am vrut să venim la voi – adică eu, Pavel, și nu o dată –, dar ne-a împiedicat Satana.

¹⁹ Căci care este nădejdea noastră, bucuria noastră, cununa laudei noastre – dacă nu voi – înaintea Domnului nostru Iisus la venirea Sa?

²⁰ Da, voi sunteți slava noastră și bucuria!

3

Trimiterea lui Timotei. Rugăciunea pentru Tesaloniceni.

¹ Iată de ce, nemaiputând răbda, am socotit că e bine să rămânem singuri la Atena

² și l-am trimis pe Timotei, fratele nostru și împreună-lucrătorul lui Dumnezeu întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă îndemne în credința voastră,

³ pentru ca nimeni să nu se clatine în aceste neazuri. Fiindcă voi înșivă o știți că pentru aceasta suntem rându-iți;¹

⁴ căci și când eram la voi v'am spus-o mai dinainte că vom avea de suferit neazuri, așa cum s'a și întâmplat și cum voi o știți.

⁵ Pentru aceea și eu, nemaiputând răbda, am trimis ca să cunosc² credința voastră, de teamă ca nu cumva ispititorul să vă fi ispitit și osteneala noastră să fie zadarnică.

¹ = Asta e partea ce ni s'a dat; pentru asta suntem făcuți (a îndura neazuri).

² = Să am noutăți la zi despre...

⁶ Acum însă ne-a venit de la voi Timotei și ne-a dat veste bună despre credința și iubirea voastră și că'ntotdeauna aveți o bună amintire despre noi, cu ardore dorind să ne vedeți, așa cum și noi pe voi.

⁷ Iată de ce, fraților, în toată nevoia și neazul nostru ne-am mângâiat asupra-vă prin credința voastră.

⁸ Căci noi trăim³ acum dacă voi stați neclintiți întru Domnul.

⁹ Și ce mulțumire Îi putem noi da în schimb lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm de voi înaintea Dumnezeului nostru,

¹⁰ noaptea și ziua cu prisosință rugându-ne să vă vedem fața și să'mplinim lipsurile credinței voastre?

¹¹ Dar Însuși Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos să ne îndrepte calea spre voi!

¹² Cât despre voi, faceți-vă Domnul să sporiiți și să prisosiți în iubire unul pentru altul și pentru toți, așa cum e și a noastră pentru voi;

¹³ să vă'ntărească inimile neprihănite întru sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Iisus Hristos cu toți sfinții Săi!

4

Viața plăcută lui Dumnezeu. Venirea Domnului.

¹ În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus: precum ați învățat de la noi cum trebuie să vă purtați și să-I plăceți lui Dumnezeu – în

³În sensul: simțim că trăim; trăim într'adevăr.

care chip vă și purtați –, așa să sporiiți din ce în ce mai mult.

² Fiindcă știți ce porunci v'am dat noi vouă prin Domnul Iisus¹.

³ Căci voia lui Dumnezeu aceasta este, sfințirea voastră: să vă feriți de desfrânare;

⁴ fiecare din voi să știe să-și stăpânească trupul² în sfințenie și cinste,

⁵ nu în patima poftei – așa cum fac neamurile care nu-L cunosc pe Dumnezeu –;

⁶ în această privință nimeni să nu încalce dreptul fratelui său³ și nici să-l păgubească, fiindcă Domnul este răzbunător pentru toate acestea, după cum mai înainte v'am și spus și v'am mărturisit.

⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci'ntru sfințenie.

⁸ Așadar, cel ce se leapădă de acestea, nu de un om se leapădă, ci de Dumnezeu, Care vi L-a dat vouă pe Duhul Său cel Sfânt.

⁹ Cât despre iubirea de frați, nu aveți nevoie să vă scriu, pentru că voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții,

¹⁰ așa cum o și faceți către toți frații din Macedonia. Dar vă îndemnăm, fraților, să prisișiți din ce în ce mai mult

¹¹ și, așa cum v'am poruncit noi, să răvniți a trăi în liniște, să vă vedeți fiecare de treburile sale și să lucrați cu mâinile voastre,

¹„Prin Domnul Iisus” este o variantă stilistică a sintagmei „în Domnul Iisus” din versetul precedent. Înțelesul: prin dumnezeiasca autoritate a Domnului Iisus.

²Literal: vasul (metaforă pentru trup ca receptacol al sufletului).

³Dreptul aproapelui de a păstra neîntinată de cineva castitatea mariajului.

¹² așa încât să vă purtați cuviincios față de cei din afară și să nu aveți nevoie de nimeni.

¹³ Dar, fraților, nu vrem ca voi să fiți în neștiință despre cei ce au adormit⁴, ca să nu vă întristați precum ceilalți⁵, care nu au nădejde.

¹⁴ Pentru că de credem⁶ că Iisus a murit și a înviat, tot așa pe cei adormiți prin Iisus îi va aduce Dumnezeu împreună cu El⁷.

¹⁵ Căci pe aceasta v'o spunem noi prin cuvântul Domnului: că noi, cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu le-o vom lua înainte celor adormiți.

¹⁶ Că la un semn poruncitor, la glasul arhanghelului și'n trâmbița lui Dumnezeu, Însuși Domnul Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi;

¹⁷ după aceea noi, cei vii, cei rămași, împreună cu ei vom fi răpiți în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel pururea cu Domnul vom fi.

¹⁸ Așadar, cu aceste cuvinte mângâiați-vă unii pe alții.

5

Venirea Domnului (continuare). Îndemnuri și salutări.

⁴În credința generală că Parusia (venirea Domnului) e foarte aproape. Tesalonicenii se întrebau ce se va întâmpla cu cei ce au murit înainte de această venire.

⁵= Păgânii, care credeau că odată cu moartea se termină totul.

⁶Acest condițional nu introduce un dubiu, ci premisa a ceea ce urmează. Procedeu stilistic (= de vreme ce credem).

⁷= Cu Iisus.

1 Iar despre ani și despre vremi, fraților, nu aveți nevoie să vă scriem noi,

2 căci voi înșivă știți bine că precum un fur noaptea, așa vine ziua Domnului.

3 Atunci când vor zice: „Pace și așezare”¹, atunci fără de veste va veni peste ei pieirea precum durerea celei ce are în pânțele; și scăpare nu vor avea.

4 Voi însă, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un fur.

5 Fiindcă voi sunteți toți fii ai luminii și fii ai zilei; noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6 Drept aceea, să nu dormim precum ceilalți, ci să priveghem și să fim treji asupra-ne².

7 Fiindcă cei ce dorm, noaptea dorm; și cei ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8 Dar noi, cei ce suntem ai zilei, să fim treji asupra-ne, îmbrăcându-ne cu platoșa credinței și iubirii, și drept coif având nădejdea mântuirii.

9 Că Dumnezeu nu ne-a rânduit spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10 Cel ce pentru noi a murit pentru ca noi – ori de veghem, ori de dormim³ – împreună cu El să viețuim.

11 De aceea, îndemnați-vă unul pe altul și unul pe altul zidiți-vă, așa cum o și faceți.

12 Dar vă rugăm, fraților, să-i aveți în cinste pe cei ce se ostenesc între voi și

sunt mai-marii voștri întru Domnul și vă dojenesc⁴;

13 și pentru lucrarea lor să-i socotiți vrednici de prisoselnică iubire. Fiți cu pace între voi.

14 Și vă îndemnăm, fraților, să-i dojeniți pe cei fără de rânduială; îmbărbătați-i pe cei slabi de înger, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți.

15 Vedeți ca nu cumva cineva să-i răsplătească cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmăriți binele: și unul către altul, și fiecare către toți.

16 Bucurați-vă totdeauna,

17 rugați-vă neîncetat,

18 mulțumiți întru toate; căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus pentru voi.

19 Duhul să nu-l stingeți,

20 profețiile⁵ să nu le disprețuiți.

21 Supuneți totul încercării⁶, păstrați ce e bine,

22 feriți-vă de orice fel de rău.

23 Și Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească în chip desăvârșit; și întregul vostru duh și suflet și trup⁷ păzească-

⁴= Vă aduc aminte de ceea ce ați uitat.

⁵În Biserica primară, harisma profeției nu însemna în primul rând – sau neapărat – darul de a prezice viitorul, ci acela de a interpreta corect Scripturile, de a-i povățui pe cei slabi, de a citi în sufletele oamenilor. Vezi și nota de la FA 11, 27.

⁶= Treceți totul prin spiritul vostru de discernământ („dreapta socotință”, virtute capitală a părinților pustiei).

⁷Pentru aparenta trihotomie a ființei umane vezi nota de la Rm 1, 9. Duhul și sufletul nu sunt două entități deosebite; în timp ce prin suflet se înțelege, în general, sediul afectelor, principiul vital, duhul este partea superioară, fină, a aces-tuia, capabilă de a se pune în contact cu Sfântul Duh și de a-I deveni sălaș.

¹În sensul: Câtă pace avem și câtă siguranță!

²= Să fim într-o stare de permanent autocontrol; sobri; înfrânați; prevăzători.

³Aici „a dormi” are sensul de „a fi adormit” (întru Domnul). Dar poate fi și somnul natural în timpul căruia lucrează rugăciunea neîntreruptă (a minții în inimă).

se fără prihană întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

²⁴ Credincios⁸ este Cel ce vă cheamă; El o va face.

²⁵ Fraților, rugați-vă pentru noi.

²⁶ Pe toți frații îmbrățișați-i cu sărutare sfântă⁹.

²⁷ Vă conjur întru Domnul: scrisoarea aceasta s'o citiți tuturor fraților.

²⁸ Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi! Amin.

---

⁸= Devotat; fidel cuvântului dat; cel ce-și ține promisiunea.

⁹Sărutarea liturgică, practică și'n zilele noastre de preoții altarului, precum și de credincioși în ziua Învierii, la Paști.